

METODICKÝ MATERIÁL: Jak to funguje na planetě

Plán hodiny: MET17_PH_03_Na planetě ČJ+ČJS (1. období)

Příloha: MET17_PH_03_P_01_Příběh o planetě

PŘÍBĚH O PLANETĚ

Širým vesmírem putoval velký chladný kámen, který se cítil velmi osaměle. Neměl žádné kamarády, a proto zlobil každého, koho mohl. Prolétal kolem planet, kličkoval mezi galaxiemi, klouzal se po Mléčné dráze, tahal komety za ocas a házel vesmírné kamení po měsících. Hrál si honěnou s meteority, občas do někoho narazil a pěkně se u toho potloukl, až si kolem sebe musel obvázat kousek mlhoviny.

Jednoho dne kámen zaletěl velmi daleko do nekonečného vesmíru. Ocítl se v úplně jiném světě! Všude byla spousta barevných a krásných planet, které ještě nikdy neviděl. Byly červené, žluté, zelené, modré, ba i bílé a růžové. Planety se usmívaly, přátelsky na sebe kývaly a přály si hezký den. Kameni se tak moc líbily, že přiletěl blíž, aby si je lépe prohlédl. A teď z nich teprve nemohl spustit oči! Na každé planetě totiž byli malí usměvaví lidičkové, kteří se procházeli, povídali si a hráli si spolu. Bydleli v malých domečcích, které byly postavené z kamínků a kousků dřeva. Bylo vidět, že se o svou planetu moc hezky starají. Šimrali jí svými droboučkými chodidly, zametali povrch, konejšili vítr, aby mírně foukal a necuchal trávu a stromy. Velký kámen nadšeně poletoval od jedné planety ke druhé. Čím více se díval, tím více mu bylo líto, že nemá žádné kamarády. Jak moc by si přál na svém povrchu mít takové lidičky, jako mají ty barevné planety! Kámen se rozesmútněl tak, že mu z oka ukápla velká slza. Dopadla na povrch měsíce, který plul zrovna pod ním, a vytvořila velký kráter. Překvapený měsíc se podíval nahoru a všiml si smutného kamene. Přiletěl blíž a zeptal se, co ho trápí. Kámen rád měsíci všechno vypověděl a hned z něj spadlo trochu tíhy, když viděl, že ho měsíc s upřímným zájmem vyslechl.

Měsíc poznal, že má chladný kámen v jádru dobré srdce. Proto slíbil, že mu pomůže stát se krásnou planetou. Řekl velkému kameni, aby se vrátil domů a cestou ve vesmíru hledal pěkné barevné kamínky, jemný písek a měkkou mlhovinu, které se mu zalíbí. Posbírané věci si bude skládat pěkně do vrstev na svůj povrch, až bude pěkně tlustý. Když bude mít vše hotové, měl by se zastavit u velké hvězdy, která bude pěkně hřát. To vše se malým lidičkám totiž moc líbí. Kámen měsíci radostně poděkoval a udělal vše tak, jak mu poradil. Hledal ve vesmíru samé krásné věci a vše si skládal na svůj chladný povrch. Když měl všechno připravené, přiblížil se k velké zářivé hvězdě, která se na něj pěkně usmívala. Byl od ní ale vzdálený tak akorát, aby mu nebylo horko, ale ani zima. Hřálo ho ale moc pěkně v jádru u srdce. Až se mu ze všeho točila hlava! Najednou se s ním otáčel celý vesmír tolik a tak rychle, až musel na chvíli zavřít oči. Když přestal rotovat, opatrně otevřel obě oči. Nestačil se ale divit, jak velká se s ním najednou stala změna! Všechny nalepené kamínky a mlhoviny se slily dohromady a vytvořily krásný hladký povrch, barevný jako duhu. Kámen se velmi zaradoval a moc se sobě líbil. Teď už je opravdovou planetou! A dokonce je ještě pěknější než barevné planety, které potkal v dalekém vesmíru. Planeta se spokojeně se uvelebila do šátku z mlhoviny, a protože byla po všech těch dobrodružstvích velmi unavená, zavřela oči a tvrdě usnula.